

billigt Kjøb som muligt. Naar dette er Tilfældet, kan den ærede Minister efter min Mening ikke finde en god Modtagelse for en Lov, som ubeløkker fra Sernbaneforbindelsen de vigtigste Dele af det, som burde ligge for; det er tværtimod Fredericia og Veile, som burde ubeløkkes. Dette er en vigtig Sag; det er kostbare Udgifter, der fremkomme herved; det er en Forlængelse af Banen. Saalænge altsaa den ærede Minister ikke har forelagt i deres Helehed de Forandringer i Linien mellem Aarhus og Odense, han anseer for at kunne gjøres for at vinde Hovedformaålet, han har efterstræbt — jeg vilde sige „stræbt efter“, thi det er ikke „efterstræbt“ — saalænge indtager han efter min Overthyning en i saa høi Grad eensidig Stilling, at han ikke kan forundre sig over, om man ikke her tager videre Hensyn til Forslaget, men ender paa eengang med det; thi han har, det vil han ikke kunne nægte, i en tidligere Tid stillet sig i en saadan Forbindelse med Fredericia-Veile-Banen, at man ikke ret veed, hvad der har været det Fremherskende ved at bringe Banen til Fredericia, enten de fremfattede militaire Hensyn, som vi nu høre staae i anden Linie, eller en Mulighed af at faae Banen om ad Veile, naar man først har den i Fredericia. For mig har Fredericia altid staaet som intet Andet end et Jodstykke for en uforstandig Bane til Veile, hvis Uforstandighed væsentlig bestaaer deri, at den løber indenom Fjorden og udenom Fjorden og maa, for at komme ud, løbe imod Ost istedetfor at nærme sig Midten af Landet. Det er gjerne muligt, at den ærede Minister ikke selv har den mindste Anelse derom, men hans Enthousiasme, hans Iver for at tjene det Formaal, han nu tjener, er det Gnefte, som kan have ført ham ind under dette Omraade. Men paa vor Side er det vigtigt at holde fast ved dette; thi de to Lovforslag, der ligge for, indeholde efter min Mening intet Andet end en afgjort Kritik over det Stykke Sernbane, som fører gennem Fredericia til Veile. Dette ligger for fra det Dødsblik, da det er erkjendt, at de kommercielle Hensyn ere Hovedsagen, og at de militaire staae i anden Linie, og naar dette fastholdes, skal man ikke gaae ind paa noget af de Forslag, som gaae ud paa at afgjøre dette Punkt

tilflyneladende lidt fornøstigt; thi dette Forslag har efter min Formening ingen anden Betydning end at bringe et Skin af Fornøst ind i noget afgjort Ufornøstigt, og som saadant vil jeg ikke give min Stemme dertil, ialtsald ikke paa dette Trin.

Jeg skal nu gaae til den lette eller mindre lette Overfart. Naar den ærede Minister siger, at den slyenste Bane i en væsentlig Grad taber sin Betydning, naar Overfarten over Store-Belt er standset, saa taber den denne Betydning kun i en ringere Grad og beholder den i en ikke ringe Grad; thi dersom det var saaledes, at den tabte sin Betydning, skulde man aldeles have undværet den slyenste Sernbane. Naar vi ved Sommertid kunne bevæge os med nogenlunde Frihed, er Farten fra Sjælland med Dampskibe til andre Steder saa begunstiget af Forholdene, at det ikke er Umagen værd at anlægge et saadant lille Stykke Sernbane derfor eller hovedsagelig derfor. Den ærede sidste Taler (M. Hage) har nogen Skuld, og det en væsentlig Skuld i den slyenste Sernbane, da han i sin Tid har været tilbøielig til at give sit Minde til en slyenst Sernbane uden at faae den jydsk. Jeg siger dette kun for at vise, at man ikke saa ganske skal overse eller see bort fra den provindsielle Side og kun see til, hvad der kan forsvares fra Statens Side. — Den ærede Rigsdagsmand syntes at see i de Sernbaner, der blive anlagte, en Kjøbenhavnst Bevemmelighed, og jeg skal ikke bebreide ham det, naar det var en Kjøbenhavnst Bevemmelighed, der førte Syd paa, men bringe i Erindring, at den ærede Minister maa føle sin Stilling betydelig svag, naar han for en Linie, der bevirker et Kvartees eller en halv Times Forskjel, appellerer til Nationalfølelsen og Nationens Uvillie; naar Noget viser, at dette Lovforslag ikke burde have en halv Time at leve i, da er det dette, at der behøves et saadant Argument derfor, og det er kun endda en tvivlsom halv Time. — Jeg skal altsaa vende tilbage til Overfartstøbet. Naar man siger, at denne Bane ingen Betydning har om Vinteren, saa kan det ogsaa være det Samme, hvorledes Overfarten er om Vinteren, da behøver den ikke at føres til Fredericia, og da behøves disse Betragtninger ikke; men gaae vi ud fra, at denne